

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΤΥΦΛΟΥ (20/5/2012)

Αγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου

Η τύφλωση των διωκτών

Ευρισκόμενοι μέσα στο κλίμα της Αναστάσεως, αδελφοί μου, καλούμαστε σήμερα να τιμήσουμε την μνήμη ενός ακόμα εκ των διομυρίων Μαρτύρων της πίστεως, που έζησε και ομολόγησε την αγάπη και την αφοσίωσή του στον Ιησού Χριστό, κατά τον 3^ο μ.Χ. αιώνα. Πρόκειται για τον Άγιο Μάρτυρα Θαλλέλαιο, ο οποίος καταγόταν από τον Λίβανο και έζησε κατά την εποχή του αυτοκράτορα Νουμεριανού. Είχε σπουδάσει την ιατρική επιστήμη και προσέφερε προς όλους, αφιλοκερδώς και με θυσιαστική αγάπη, τις ιατρικές του υπηρεσίες, γι' αυτό και η Εκκλησία μας τον ενέταξε στην χορεία των εικοσιενός, συνολικά, Αγίων Ιατρών Αναργύρων.

Για την πίστη του στον Χριστό τον συνέλαβαν οι ειδωλολάτρες στην Ανάζαρβο, πρωτεύουσα της δεύτερης επαρχίας της Κιλικίας και τον οδήγησαν στον τοπικό άρχοντα Τιβεριανό. Εκείνος, επειδή ο Άγιος δεν πειθόταν να θυσιάσει στα είδωλα, τον υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια, από τα οποία ο Θαλλέλαιος εξερχόταν αλώβητος επιδεικνύοντας υπομονή και καρτερία, καθώς βρισκόταν υπό την προστασία του Θεού. Αποτέλεσμα της μαρτυρικής αγάπης του για τον Χριστό ήταν δύο από τους βασανιστές του στρατιώτες, ονόματι Αλέξανδρος και Αστέριος, να πιστέψουν και να ομολογήσουν πίστη στον ένα και αληθινό Θεό και να οδηγηθούν και οι ίδιοι στο μαρτύριο. Τελικά, ο Θαλλέλαιος υπέστη τον, δι' αποκεφαλισμού, μαρτυρικό θάνατο, στις 20 Μαΐου του έτους 284 και έλαβε τον αμάραντο στέφανο του Μαρτυρίου.

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι οι διώκτες και δήμιοι του Αγίου έμεναν ασυγκίνητοι και απροβλημάτιστοι μπροστά στο θαύμα που έβλεπαν ενώπιόν τους, στην προσπάθειά τους να θανατώσουν έναν ανυπεράσπιστο Χριστιανό. Παρά τα παρανοϊκά βασανιστήρια στα οποία τον υπέβαλαν εκείνος παρέμενε αλώβητος, ατραυμάτιστος, σαν να μην είχε τίποτα συμβεί. Τον τρύπησαν στους αστραγάλους, τον έριξαν στη θάλασσα να πνιγεί, στα θηρία για να τον κατασπαράξουν κι όμως, τίποτα δε συνέβαινε, γιατί ο Άγιος βρισκόταν υπό την σκέπη του Χριστού. Και οι διώκτες παρέμεναν με τα μάτια κλειστά, ανίκανοι να ομολογήσουν την δύναμη του Χριστού και να δοξάσουν το όνομά του, εντασσόμενοι και οι ίδιοι στην Εκκλησία του. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται στα συναξάρια των περισσότερων Αγίων Μαρτύρων όλων των εποχών, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων και μπορεί κάλλιστα να χαρακτηριστεί πνευματική τύφλωση.

Πρόκειται για την ίδια ακριβώς τύφλωση που επεδείκνυαν οι Φαρισαίοι της εποχής του Χριστού, που Τον έβλεπαν να διδάσκει και να θαυματοουργεί και αντί τα μάτια τους ν' ανοίξουν μπροστά στην αποκάλυψη του Θεού, αναζητούσαν χίλιους δύο λόγους για να υποτιμήσουν τα γεγονότα, ακόμα και να τα αποδώσουν όχι στην δύναμη του Θεού, αλλά στην ενέργεια των δαιμόνων. Η ίδια πνευματική τύφλωση παρατηρείται όλες τις εποχές, κατά τις οποίες η Εκκλησία μας αναδεικνύει Μάρτυρες, μέχρι και σήμερα. Οι δήμιοι, οι διώκτες, δε μπορούν να δουν την αλήθεια και να μαρτυρήσουν πίστη στον Χριστό, ακόμα κι αν βλέπουν τους Μάρτυρες να υπομένουν και να προστατεύονται θαυματοργικά από την αγάπη του Θεού. Αυτό συμβαίνει γιατί οι ίδιοι βρίσκονται υπό τον έλεγχο του διαβόλου, σε κατάσταση διαρκούς πνευματικού σκοτασμού.

Οι διωγμοί της Χριστιανικής πίστης είναι εφεύρημα του διαβόλου, ο οποίος χρησιμοποιεί όλες τις εποχές τα όργανά του, για να κάμψει, με τη βία και την απειλή της κοσμικής εξουσίας, το φρόνημα των Χριστιανών και να εξαφανίσει την Εκκλησία. Και ενώ σκοτίζει τα μάτια των οργάνων του για να μη μπορούν να δουν και ν' αναγνωρίσουν τη δύναμη του Θεού, ο ίδιος, φαντάζει, τελικά, να βρίσκεται σε μόνιμη και αθεράπευτη πνευματική τύφλωση, που τον οδηγεί στα ίδια ακριβώς λάθη. Η τύφλωση αυτή του διαβόλου δεν τον αφήνει να δει ότι, όσο η Εκκλησία διώκεται, μεγαλώνεται. Όσο η Εκκλησία παράγει Μάρτυρες, δοξάζεται. Όσο το δένδρο της Εκκλησίας ποτίζεται από τον αίμα των Αγίων Μαρτύρων, βγάζει κλαδιά και τα κλαδιά φύλα και τα φύλα άνθη και τα άνθη καρπούς· αυτούς τους καρπούς της Εκκλησιαστικής εμπειρίας και της Χάριτος του Θεού που απολαμβάνουμε εμείς οι Χριστιανοί όταν συμμετέχουμε βιωματικά και ότι τυπικά στο γεγονός της Εκκλησίας.

Γι' αυτό, αδελφοί μου, να δοξάζουμε το όνομα του Θεού γιατί είμαστε μέλη της Εκκλησίας των Μαρτύρων, του χθες και του σήμερα στη ζωή της ανθρωπότητας. Αυτοί οι Μάρτυρες είναι η απόδειξη ότι ζούμε στην Εκκλησία της αλήθειας, της αυθεντικής έκφρασης της παρουσίας του Θεού, στην Εκκλησία του Σταυρού και της Ανάστασης. Αυτοί οι Μάρτυρες ας είναι πάντοτε η δόξα και το καύχημά μας. ΑΜΗΝ!